

Jan Hoogland Contrastfotografie - Goud + Beker

BondsFotoWedstrijd 2010

De jubilerende FC Veghel had de organisatie in handen en dat is naar verluidt vlotjes en plezierig verlopen. Jurymleden waren Jan Kok, Wilco Maarleveld en Peter van Tuijl, met Frank Boots als voorzitter zonder stemrecht. Die jury had op één dag ruim 1800 foto's te beoordelen, in praktisch alle genres en stijlen.

De uitslag is bekend en staat met het juryrapport op de Fotobond website. De Topgroep met vier inzendingen en de foto's die een individuele sticker kregen, compleet en duidelijk. Dat gaat nu bij elke wedstrijd zo, hulde voor die toegankelijkheid, dat mag wel eens gezegd. Voor InBeeld kies ik daarom vaak werk dat net buiten de prijzen viel en dat mijns inziens niet of nauwelijks minder interessant is, maar dat dus toch weinig of geen aandacht krijgt. Werk dat of niet op de site staat, of verder weggeloopt. Die keus is geenszins bedoeld als kritiek op de jury en ik gun elke winnaar zijn prijs volledig ('het oordeel van de jury is bindend' heet het toch?). De afwijking wordt me ingegeven door de gangbare praktijk, zo neem ik aan, waarbij iedereen de winnaars op de site bekijkt. Die krijgen als winnaars dus ruime (en verdiende) aandacht, die foto's ziet iedereen, daar voegt opname in dit blad weinig aan toe.

Het vele moois echter met één puntje minder raakt direct in de vergetelheid. Het juryrapport relativiseert dit keer dat ene puntje verschil nogal, en terecht. Omdat het me van diverse kanten kwalijk is genomen dat ik bij sommige wedstrijden hier een 'eigenzinnige' keus maakte en de winnaars juist niet liet zien, dit keer weer gewoon een keuze uit de winnaars. Dat blijft óók enigszins persoonlijk, omdat er domweg niet de ruimte is om alle vier keer tien foto's van de Topgroep, laat staan de vele die een sticker kregen, op een zinvol royaal formaat te reproduceren.

Jurymleden is mensenwerk, het juryrapport zegt het al, en mensen kunnen fouten maken, hun dag niet hebben, of juist toegeeflijk zijn, of zelfs uitschieten in hun

enthousiasme. De kern is echter: de kwaliteit of betekenis van een foto is niet exact meetbaar, nooit. Elke persoon zal vanuit zijn beleving op dat moment en vanuit zijn visie een foto hoger of lager waarderen, maker, jurylid en besouwer. Wat de een intrigeert, laat de ander onberoerd. Zie jij iets als een leuke poging die aanmoediging verdient, een ander ziet liever een geslaagd maar meer vertrouwd beeld dan een experiment dat in zijn ogen is mislukt. Dat kan een heel subtiel balans zijn, vandaar dat ene puntje. Zelf merkte ik vaak dat je een foto aanvankelijk hoog waardeert, maar nadat je hem veel vaker hebt gezien die waardering zakt (of omgekeerd!). De uitslag bevat ook altijd elementen van een momentopname, kwaliteit is niet exact meetbaar, ik zei het al.

Nog een reactie die ik eens kreeg was: "de Fotobond heeft wat tegen landschappen, die hoeft je niet in te zenden". Orzini in zijn algemeenheid (nu kregen bijvoorbeeld een paar landschappen een sticker), wel kwam ik in twee voorgaande wedstrijden (in een ervan jureerde ik zelf mee) weinig boeiende en/of originele landschappen tegen. De BondsFotoWedstrijd is er om de top aan te wijzen, niet om troost- of aanmoedigingsprijzen uit te reiken. Dat kan misschien nog in individuele wedstrijden voor de sub-top, zoals Foto Individueel en OnLine. Het landschap telt gewoon mee, geen enkel thema wordt bij voorbaat uitgesloten. En als één jurylid al anti-landschap zou zijn (nooit wat van gemerkt), dan zijn er nog altijd twee anderen.

Welnu, in deze BFW viel er veel te genieten, nogal wat te twijfelen en ook wat ondermaats werk te zien. Veel bekende clubs staan opnieuw bij de eerste 25, zoals elke keer, terwijl de juryleden wisselen. Dat zegt iets over die clubs en degenen daarbinnen die de selectie maken.

Wim Broekman